

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring av 1 och 2 § lagen om sjöfartsverket

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om sjöfartsverket ändras. Enligt förslaget skall sjöfartsverket fortfarande vara ett statligt verk. Sjöfartsstyrelsen, som svarar för sjöfartsverkets centralförvaltning, skall i fortsättningen kallas sjöfartsverkets centralförvaltning. Sådana myndighetsuppgifter som gäller fartygssäkerheten skall skötas av en särskild enhet vid sjöfartsverket med beslutanderätt i myndighetsuppgifter som avser fartygssäkerheten och tillsynen över denna. Enheten skall höra till sjöfartsverkets

centralförvaltning, men den skall även kunna ha regionala kontor. Enheten skall bildas av sjöfartsstyrelsens sjöfartsavdelning och sjöfartsdistriktens inspektionssektorer.

Samtidigt föreslås att vissa tekniska ändringar skall göras i lagen om sjöfartsverket.

Propositionen ansluter sig till statens budgetproposition för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1998.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt propositionen är sjöfartsverket även i fortsättningen ett statligt verk som är underställt trafikministeriet. I enlighet med den nuvarande lagstiftningspraxisen hänvisas i lagen dock till vederbörande ministerium i stället för till trafikministeriet.

Genom lagen (13/1990) och förordningen (53/1990) om sjöfartsverket bildades den nya benämningen sjöfartsverket, under vilken samlades sjöfartsstyrelsen, som utgjorde centralförvaltning, och distriktsförvaltningen, som bestod av sjöfartsdistrikten. Benämningarna sjöfartsverket och sjöfartsstyrelsen har i praktiken lett till oklarhet. För att åstadkomma en klar praxis föreslås att benämningen sjöfartsstyrelse ersätts med sjöfartsverkets centralförvaltning.

I sitt svar på regeringens proposition med förslag till lag om sjöfartsverket (RP 148/1989 rd) förutsatte riksdagen att rege-

ringen sörjer för att en självständig tillsyn över säkerhet inom sjöfarten tryggas på alla nivåer. I sjöfartsdistrikten har beslutsfattandets oavhängighet tryggats genom bestämmelser i förordningen om sjöfartsverket, där det sägs att överinspektören för sjöfartsinspektionen i distriktet avgör de ärenden som gäller övervakning av sjöfartens säkerhet. Överinspektören för sjöfartsinspektionen i distriktet kommer direkt överens med sjöfartsverkets generaldirektör om målen för övervakningen av säkerheten.

På författningsnivå har ett oavhängigt beslutsfattande inte genomförts vad gäller sjöfartsavdelningens chef. Sjöfartsavdelningen avgör emellertid bl.a. bemanningen på sjöfartsverkets fartyg och på fartyg i internationell trafik, sköter grundbesiktningen av fartyg i internationell trafik och stora fartyg i inrikesfart, utfärdar säkerhetscertifikat för fartyg, godkänner redarens och fartygets säkerhetsledningssystem, beslutar om besvär

som gäller stoppande av fartyg och godkänner de anordningar och den utrustning som används på fartygen samt beslutar också om beviljande av dispens. Sjöfartsstyrelsen är emellertid själv en betydande redare. De omständigheter som förordrar ett oavhängigt beslutsfattande inom sjöfartsinspektionen i ett distrikt gäller även för sjöfartsavdelningens chef. För närvarande har beslutanderätten delegerats till sjöfartsavdelningens chef i arbetsordningen och genom stående bestämmelser.

De uppgifter som ankommer på sjöfartsavdelningen och sjöfartsdistriktens inspektionssektorer anknyter speciellt till fartygssäkerheten och tillsynen över denna. Med fartygssäkerhet avses enligt definitionen i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) fartygs sjövärdighet, säker drift av fartyg och ledningsarrangemang i anknäytning till en säker drift, redarens säkerhetsledningssystem samt förhindrande av vattnens förorening förorsakad av fartyg.

I fråga om fartygssäkerheten borde man mer än vad nu är fallet satsa på planering, utveckling och koordinering av fartygssäkerheten och tillsynen över denna. Sjöfartsavdelningen måste för närvarande använda sina resurser till att sköta sådana operativa uppgifter, av vilka en del kunde överföras till regional nivå.

Tillsynen över fartygssäkerheten har ändrat karaktär. Man håller på att övergå från begränsade emansinspektioner till stora inspektionsgrupper och inspektörsgrupper samt till projektarbete som fordrar ett mångsidigt kunnande. Ett omfattande projekt fordrar ofta större resurser än vad de enskilda sjöfartsdistrikten har. Ofta fordrar det också sådan sakkunskap som för närvarande finns på sjöfartsavdelningen. Den arbetskraft som behövs för stora projekt kan hittas genom att resurserna inom sjöfartsavdelningen och sjöfartsdistriktens inspektionssektorer samlas.

Med anledning av det ovan anförda föreslås att det för skötseln av de myndighetsuppgifter som gäller fartygssäkerheten och tillsynen över denna inrättas en särskild enhet bestående av sjöfartsavdelningen och sjöfartsdistriktens inspektionssektorer vid sjöfartsverkets centralförvaltning. Enheten kunde ha regionala kontor. I praktiken skall de nuvarande sjöfartsdistriktens inspektionssektorer utgöra enhetens regionala kontor. De verkar i samband med sjöfartsdistrikten,

men hör organisatoriskt sett inte till distriktsförvaltningen. De regionala kontoren verkar som självständiga ansvarsenheter såsom fallet har varit hittills och de sköter resultatansvarigt tillsynen över fartygssäkerheten och säkerheten för fritidsbåttrafiken inom sitt verksamhetsområde. Om målen för tillsynen skall överenskommas med chefen för enheten för fartygssäkerhet.

Objektiviteten och neutraliteten inom fartygssäkerhetsarbetet framhävs i och med att enheten får en självständig ställning. Genom förordning bestäms närmare om sjöfartsverkets uppgifter och definieras särskilt enhetens för fartygssäkerhet uppgifter. Likaså bestäms genom förordning även om enhetens självständiga beslutanderätt i förhållande till både sjöfartsverkets direktion och generaldirektören. Chefen för enheten för fartygssäkerhet beslutar i arbetsordningen om organiseringen av enhetens uppgifter och förvaltning. Om chefen för enheten för fartygssäkerhet inte ställer sig bakom sjöfartsverkets budgetförslag vad gäller hans enhet, har han rätt att framföra avvikande mening i ärendet. Chefen för enheten för fartygssäkerhet utnämns av vederbörande ministerium, dvs. trafikministeriet. Sjöfartsverkets direktion beslutar utgående från de mål trafikministeriet uppställt om riktlinjerna för verksamheten vid enheten för fartygssäkerhet och om de praktiska målen.

När propositionen bereddes, utredde man behovet av att grunda ett organ som gör upp riktlinjer för myndighetsuppgifter på fartygssäkerhetens område och som tar hand om den samhälleliga uppföljningen. Eftersom Sjöfartsdelegationen, som verkar i samband med trafikministeriet, har till uppgift att bl.a. göra framställningar i syfte att öka säkerheten inom sjöfarten, ansåg man att det inte finns något behov av att inrätta ett nytt lagstadgat organ som bistår enheten för fartygssäkerhet. Inom Sjöfartsdelegationen kunde inrättas en ny sektion speciellt för frågor med anknytning till fartygssäkerhet. Alternativt kunde en rådgivande arbetsgrupp som behandlar säkerhetsfrågor finnas i samband med sjöfartsverket.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska verkningar

Propositionen har inte några omedelbara ekonomiska verkningar. En rationalisering

av verksamheten skulle emellertid på längre sikt möjliggöra inbesparingar. Produktiviteten ökas ytterligare om personalen används på ett mer överlagt och effektivt sätt än tidigare.

2.2. Verknningar i fråga om organisation och personal

Med hjälp av propositionen kunde man åstadkomma en enhetlig funktionell myndighetsenhet som sköter uppgifter i anknytning till fartygssäkerheten. En effektiv organisering av verksamheten förutsätter i fortsättningen en ny översyn vid sjöfartsverket av de organisationer inom sjöfartsavdelningen och distriktens inspektionssektorer som bildar den nya enheten. Propositionen har inte några direkta verknningar i fråga om personalen.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i en av trafikministeriet tillsatt arbetsgrupp med representanter för trafikministeriet, sjöfartsverket och finansministeriet. Arbetsgruppens uppdrag grundade sig på en promemoria (Trafikministeriets publikationer 7/96) av en arbetsgrupp som trafikministeriet hade tillsatt tidigare och på utlåtanden om promemorian.

Ärendet behandlades förutom av arbetsgruppen också av en grupp bestående av organisationer som företräder sjöfartsverkets personal samt av en grupp som företräder kunderna. Kunderna företräddes i sin grupp av representanter för sjöfartsbranschens arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, Centralhandelskammaren, Konkurrensverket, delegationen Perämeren satamien neuvottelukunta, Delegationen för skärgårdsärenden, delegationen Saimaan satamien neuvottelukunta, Finlands Speditörförbund, Finlands Skeppsmäklareförbund, Finlands Stuvareförbund, Finlands Hamnförbund, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund och båtorganisationerna.

Arbetsgruppens betänkande (Trafikministeriets publikationer 23/97) blev färdigt den 30 maj 1997. Till de delar som gäller regeringens proposition ingår i arbetsgruppens betänkande en avvikande mening från en representant för sjöfartsverket, i vilken framhålls att det på förordningsnivå borde inrättas en delegation för fartygssäkerhetsärenden.

Såväl representanterna för kundkretsen som representanterna för sjöfartsverkets personal förordade grundandet av en fartygssäkerhetsenhet. Representanterna för sjöfartsbranschens arbetstagarorganisationer anslöt sig till den avvikande mening, i vilken det framhålls att det på förordningsnivå borde inrättas en delegation för fartygssäkerhetsärenden.

Då arbetsgruppens betänkande var klart, gavs parterna som deltagit i beredningen ännu möjlighet att ge sitt utlåtande om betänkandet.

Regeringens proposition grundar sig på den ovan nämnda arbetsgruppens förslag.

4. Närmare bestämmelser

Avsikten är att en ny förordning om sjöfartsverket skall ges med stöd av lagen om sjöfartsverket. Ett utkast till förordning utgör bilaga till denna proposition.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 1998. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Propositionen ansluter sig till statens budgetproposition för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 1 och 2 § lagen om sjöfartsverket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 5 januari 1990 om sjöfartsverket (13/1990) 1 och 2 §, av dessa lagrum 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1621/1995, som följer:

1 §

Sjöfartsverket är ett statligt verk som är underställt vederbörande ministerium. Sjöfartsverket har en centralförvaltning samt en regionalförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

För skötseln av de myndighetsuppgifter som avser fartygssäkerheten finns inom sjöfartsverkets centralförvaltning en separat enhet som kan ha regionala kontor.

2 §

Sjöfartsverket har till uppgift att följa utvecklingen inom sjöfarten och den övriga sjötrafiken och de näringar som hänför sig till dem samt att enligt de mål som vederbörande ministerium ställer upp vidta åtgärder för främjande, tryggande och organisering av sjöfarten och den övriga sjötrafiken.

Sjöfartsverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppgifter som det får av vederbörande

ministerium och sköta de uppgifter och uppdrag som ankommer på det enligt särskilda bestämmelser eller föreskrifter.

Sjöfartsverket har dessutom till uppgift att för sina planerings- och övervakningsuppgifter samla in uppgifter om fartygstrafiken i de finska hamnarna och om de kvantiteter gods och de antal passagerare som fartygen transporterar. Uppgifterna skall lämnas enligt fartyg och varugrupp. Fartygens ägare eller deras representanter och hamnarna är skyldiga att lämna sjöfartsverket dessa uppgifter. Uppgifterna används även för upprättande av sjöfartsverkets statistik.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Vad som någon annanstans bestäms eller föreskrivs om sjöfartsstyrelsen gäller sjöfartsverket efter att denna lag har trätt i kraft.

Helsingfors den 3 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Lag

om ändring av 1 och 2 § lagen om sjöfartsverket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 januari 1990 om sjöfartsverket (13/1990) 1 och 2 §, av dessa lagrum
2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1621/1995, som följer:

Gällande lydelse

1 §

För sjöfartsförvaltningen finns sjöfartsverket som är underställt trafikministeriet. Till sjöfartsverket hör sjöfartsstyrelsen och en distriktsförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

2 §

Sjöfartsverket har till uppgift att följa utvecklingen inom sjöfarten och de näringar som hänför sig till den samt att enligt de mål som trafikministeriet ställer upp vidta åtgärder för främjande, tryggnad och organisering av sjöfarten.

Sjöfartsverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppdrag som det får av trafikministeriet och dessutom sköta de uppgifter och uppdrag som ankommer på det enligt särskilda stadganden eller bestämmelser.

Sjöfartsstyrelsen har dessutom till uppgift att för sina planerings- och övervakningsuppdrag samla in uppgifter om fartygstrafiken i de finska hamnarna och om de kvantiteter gods och de antal passagerare som fartygen transporterar. Uppgifterna skall lämnas enligt fartyg och varugrupp. Fartygens ägare eller deras representanter och hamnarna är skyldiga att lämna sjöfartsstyrelsen dessa uppgifter. Uppgifterna används även för upprättande av sjöfartsverkets statistik.

Föreslagen lydelse

1 §

Sjöfartsverket är ett statligt verk som är underställt vederbörande ministerium. Sjöfartsverket har en centralförvaltning samt en regionalförvaltning som består av sjöfartsdistrikt.

För skötseln av de myndighetsuppgifter som avser fartygssäkerheten finns inom sjöfartsverkets centralförvaltning en separat enhet som kan ha regionala kontor.

2 §

Sjöfartsverket har till uppgift att följa utvecklingen inom sjöfarten och den övriga sjötrafiken och de näringar som hänför sig till dem samt att enligt de mål som vederbörande ministerium ställer upp vidta åtgärder för främjande, tryggnad och organisering av sjöfarten och den övriga sjötrafiken.

Sjöfartsverket skall utföra de utrednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppdrag som det får av vederbörande ministerium och sköta de uppgifter och uppdrag som ankommer på det enligt särskilda bestämmelser eller föreskrifter.

Sjöfartsverket har dessutom till uppgift att för sina planerings- och övervakningsuppdrag samla in uppgifter om fartygstrafiken i de finska hamnarna och om de kvantiteter gods och de antal passagerare som fartygen transporterar. Uppgifterna skall lämnas enligt fartyg och varugrupp. Fartygens ägare eller deras representanter och hamnarna är skyldiga att lämna sjöfartsverket dessa uppgifter. Uppgifterna används även för upprättande av sjöfartsverkets statistik.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Denna lag träder i kraft den 199 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.
Vad som någon annanstans bestäms eller
föreskrivs om sjöfartsstyrelsen gäller på
motsvarande sätt sjöfartsverket efter att den-
na lag har trätt i kraft.*

Utkast

Förordning

om sjöfartsverket

På föredragning av trafikministern bestäms med stöd av 4 § lagen den 5 januari 1990 om sjöfartsverket (13/1990):

Sjöfartsverkets uppgifter

1 §

Sjöfartsverket producerar tjänster som gäller isbrytning, lotsning, trafikledning, farleder, sjömätning, sjökartläggning, kanaler och småbåtshamnar samt fartygstjänster och bedriver annan verksamhet som hör till verkets verksamhetsområde. Dessutom för sjöfartsverket ett fartygsregister och sköter inteckningar i fartyg.

Sjöfartsverket har också i uppgift att sköta fartygssäkerheten och säkerheten inom fritidsbåtstrafiken samt tillsynen över dessa.

Sjöfartsverket sköter det internationella samarbetet i anknytning till verkets uppgifter.

Sjöfartsverkets centralförvaltning

2 §

Om indelning av sjöfartsverkets centralförvaltning i enheter och om deras uppgifter bestäms i sjöfartsverkets arbetsordning.

De myndighetsuppgifter som avses i 1 § 2 mom. sköts av enheten för fartygssäkerhet, som har regionala kontor. Enheten för fartygssäkerhet avgör även meddelandet av anvisningar och bestämmelser i anslutning till fartygssäkerheten och fritidsbåtstrafiken samt sköter det internationella samarbetet i anknytning till enhetens uppgifter. Om enhetens för fartygssäkerhet uppgifter bestäms närmare i enhetens arbetsordning.

Regionalförvaltning

3 §

För den regionala skötseln av sjöfartsverkets uppgifter är landet indelat i sjöfartsdistrikt. Sjöfartsdistrikten är underställda sjöfartsverkets centralförvaltning.

Statsrådet bestämmer sjöfartsdistriktens antal och gränser.

4 §

Ett sjöfartsdistrikt sköter ärenden som gäller lotsning och annan trafikledning, farleder, kanaler och småbåtshamnar samt förbindelsefartygstrafik och andra fartygstjänster inom dess verksamhetsområde enligt vad som bestäms närmare i sjöfartsverkets arbetsordning.

Sjöfartsdistrikten skall följa verksamhetsprinciperna för verket och arbeta för de mål som har uppställts för distriktet.

Sjöfartsverkets centralförvaltning kan bestämma att ett sjöfartsdistrikt skall utföra uppdrag på ett annat distrikts område.

Sjöfartsverkets direktion

5 §

Sjöfartsverkets verksamhet styrs och övervakas av en direktion som tillsätts av statsrådet för fyra år i sänder.

Direktionen består av ordföranden, en vice ordförande och högst sex övriga medlemmar av vilka en skall utses bland dem som de mest representativa personalorganisationerna inom sjöfartsverket föreslår.

Vederbörande ministerium bestämmer direktionsmedlemmarnas arvoden.

6 §

Direktionens uppgift är att

- 1) besluta om riktlinjerna och de praktiska målsättningarna för sjöfartsverkets verksamhet med beaktande av de mål som vederbörande ministerium har uppställt för verket,
- 2) besluta om hur sjöfartsverkets förvaltning skall ordnas till övriga delar än vad som avser enheten för fartygssäkerhet,
- 3) besluta om sjöfartsverkets budgetförslag samt verksamhets- och ekonomiplan,
- 4) genom styrning och övervakning se till att de mål som uppställts för verket uppnås,
- 5) meddela sådana föreskrifter och anvisningar som omfattas av verkets behörighet

och som enligt denna förordning inte ankommer på enheten för fartygssäkerhet eller vars meddelande direktionen inte har uppdragit åt generaldirektören eller någon annan tjänsteman inom verket,

6) avgöra de utnämningssärenden som avses i 16 § 3 mom.,

7) inrätta och dra in tjänster som överdirektör, sjöfartsråd och distriktschef samt

8) sköta andra för verket betydelsefulla ärenden som skall föredras för direktionen enligt generaldirektörens beslut.

7 §

Direktionen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst tre andra medlemmar är närvarande.

Vid direktionens möte avgörs ärendena vid meningsskiljaktighet genom majoritetsbeslut. Om rösterna faller lika, gäller den åsikt som mötets ordförande har omfattat.

Fartygssäkerhetsdirektören har rätt att närvara och yttra sig vid direktionens möten.

Direktionen bestämmer närmare hur ärendena skall behandlas.

Sjöfartsverkets tjänstemannaledning

8 §

Sjöfartsverket leds av och för dess verksamhet svarar generaldirektören, som biträds av en överdirektör, en fartygssäkerhetsdirektör, sjöfartsråd och distriktschefer med beaktande av de uppgifter som ankommer på sjöfartsverket och de mål som uppställts för verket.

De som innehar en ledande uppgift inom sjöfartsverket svarar för att verksamheten på deras områden bringar resultat och utvecklas.

Avgörande av ärenden inom sjöfartsverkets centralförvaltning

9 §

De ärenden som ankommer på sjöfartsverkets centralförvaltning avgörs av

1) direktionen,

2) generaldirektören,

3) fartygssäkerhetsdirektören eller

4) någon annan tjänsteman som har tilldelats denna befogenhet i arbetsordningen.

Ärenden som sköts av direktionen och ärenden som enheten för fartygssäkerhet avgör på grundval av ett rättelseyrkande avgörs på föredragning. I arbetsordningen be-

stäms vilka andra ärenden som skall avgöras på föredragning.

10 §

Generaldirektören avgör ärenden som inte avgörs av direktionen eller som fartygssäkerhetsdirektören inte skall avgöra eller som generaldirektören inte har uppdragit åt någon annan tjänsteman.

11 §

Fartygssäkerhetsdirektören avgör de ärenden som ankommer på enheten för fartygssäkerhet och som han inte har uppdragit åt någon annan tjänsteman.

Fartygssäkerhetsdirektören har rätt att ge sitt utlåtande om sjöfartsverkets budgetförslag beträffande enheten för fartygssäkerhet.

12 §

Generaldirektören kan, med undantag för ärenden som ankommer på enheten för fartygssäkerhet, i enskilda fall förbehålla sig avgörandet av ett ärende som annars skulle avgöras av en tjänsteman som är underställd honom.

Samma rätt tillkommer överdirektören, fartygssäkerhetsdirektören och sjöfartsråden i ärenden som ankommer på den egna enheten.

Avgörande av ärenden inom regionalförvaltningen

13 §

Distriktschefen avgör de ärenden som ankommer på ett sjöfartsdistrikt.

I arbetsordningen kan beslutanderätt som tillkommer distriktschefen överföras på någon annan tjänsteman i distriktet.

14 §

Distriktschefen kan i enskilda fall förbehålla sig avgörandet i ett ärende som annars skulle avgöras av en tjänsteman som är underställd honom.

I arbetsordningen bestäms vilka ärenden som i distriktet skall avgöras på föredragning.

Behörighetsvillkor för tjänsterna

15 §

Ett allmänt behörighetsvillkor för tjänsterna vid sjöfartsverket är sådan skicklighet och förmåga som krävs för att tjänstealig-

gandena skall kunna skötas med framgång.

Dessutom fordras

1) av generaldirektören högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev samt förtrogenhet med sjöfart och förvaltning samt ledarerfarenhet,

2) av överdirektören högre högskoleexamen samt förtrogenhet med administrativa uppgifter och sjöfartsärenden,

3) av fartygssäkerhetsdirektören och sjöfartsråd högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev samt förtrogenhet med uppgifter som hör till enhetens verksamhetsområde, samt

4) av distriktschef högre högskoleexamen eller sjökaptensbrev samt förtrogenhet med de uppgifter som hör till området.

Av generaldirektören, överdirektören, fartygssäkerhetsdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna fordras även i praktiken visad ledarförmåga.

Lotspersonalen skall dessutom ha sådan hälsa och kondition som krävs av personer i däckstjänstgöring på handelsfartyg och fartygspersonalen sådan hälsa och kondition som krävs för motsvarande uppgifter på handelsfartyg.

Besättande av tjänster och utnämning av en person till tjänsteman i tjänsteförhållande

16 §

Generaldirektören utnämns av republikens president på föredragning från statsrådet.

Fartygssäkerhetsdirektören utnämns av vederbörande ministerium.

Överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna utnämns av direktionen.

17 §

Beslut om utnämning av en person till tjänsteman i tjänsteförhållande för viss tid om högst ett år fattas av vederbörande ministerium i fråga om generaldirektören och fartygssäkerhetsdirektören och i fråga om överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna fattas beslutet av generaldirektören.

Beslut om utnämning av en person till tjänsteman i tjänsteförhållande för viss tid som varar över ett år fattas av statsrådet i fråga om generaldirektören, av vederbörande ministerium i fråga om fartygssäkerhetsdirektören samt av sjöfartsverkets direktion i fråga om överdirektören, sjöfartsråden och distriktscheferna.

18 §

Fartygssäkerhetsdirektören utnämner en person till en tjänst eller ett tjänsteförhållande vid enheten för fartygssäkerhet och anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om inte något annat bestäms i enhetens arbetsordning.

Generaldirektören utnämner en person till en tjänst eller ett tjänsteförhållande som överinspektör i ett sjöfartsdistrikt efter att distriktschefen har avgett ett utlåtande i ärendet. Distriktschefen utnämner en person till en annan tjänst eller ett annat tjänsteförhållande i ett sjöfartsdistrikt och anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

I övriga fall än de som avses ovan i denna paragraf utnämner generaldirektören en person till en tjänst eller ett tjänsteförhållande och anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om inte denna befogenhet i arbetsordningen har överförts på överdirektören, ett sjöfartsråd eller någon annan tjänsteman.

Tjänstledighet och vikariat

19 §

Generaldirektören beviljas tjänstledighet av vederbörande ministerium. Tjänstledighet som varar längre än ett år och inte grundar sig på lag eller tjänstekollektivavtal beviljas dock av statsrådet.

Fartygssäkerhetsdirektören beviljas tjänstledighet av vederbörande ministerium.

En tjänsteman som utnämns av direktionen beviljas tjänstledighet av generaldirektören.

Tjänstemän inom enheten för fartygssäkerhet beviljas tjänstledighet av fartygssäkerhetsdirektören eller en annan tjänsteman som har bestämts i enhetens arbetsordning.

Andra än i 1—4 mom. nämnda tjänstemän inom sjöfartsverkets centralförvaltning beviljas tjänstledighet av verkets centralförvaltning och tjänstemän i sjöfartsdistrikten av sjöfartsdistriktet enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

20 §

Vad som i 19 § föreskrivs om tjänstemän gäller i tillämpliga delar även personal i arbetsavtalsförhållande.

21 §

Vid förhinder för generaldirektören träder överdirektören i hans ställe. På framställning

av generaldirektören kan vederbörande ministerium även förordna andra ställföreträdare för honom.

Ställföreträdare för överdirektören förordnas av generaldirektören.

Ställföreträdare för fartygssäkerhetsdirektören förordnas av vederbörande ministerium.

Ställföreträdare för en distriktschef förordnas av generaldirektören på framställning av distriktschefen.

Särskilda bestämmelser

22 §

Sjöfartsverkets centralförvaltning kärar och svarar på statens vägnar och bevakar i domstolar och ämbetsverk statens rätt och fördel i alla mål och ärenden som gäller sjöfartsverket.

Sjöfartsverkets överdirektör och, i fråga om ärenden som gäller enheten för fartygssäkerhet, fartygssäkerhetsdirektören har rätt att antingen själv eller genom ombud bevaka statens rätt och fördel i domstolar och andra myndigheter samt vid skiljemannaförfarande och förrättningar och därvid företräda sjöfartsverket.

Chefen för ett sjöfartsdistrikt eller ett ombud för honom får företräda staten i ärenden som gäller sjöfartsdistriktet, då någon representant för sjöfartsverkets centralförvaltning inte är på plats.

23 §

Om inte något annat bestäms eller föreskrivs särskilt, har sjöfartsverkets centralförvaltning rätt att

1) köpa och arrendera jord- och vattenområden,

2) arrendera ut jord- och vattenområden och hyra ut byggnader i dess besittning samt fastställa arrenden och hyror för dem enligt gällande bestämmelser samt

3) på de villkor som den finner lämpliga till andra statliga ämbetsverk eller inrättningar eller i övrigt för allmännyttiga ändamål hyra ut eller låna fordon, maskiner, anordningar och andra lagerföremål, om de inte behövs för sjöfartsverkets eget bruk.

Sjöfartsverkets centralförvaltning kan berättiga sjöfartsdistriktet att vidta ovan nämnda åtgärder.

24 §

Generaldirektören meddelar i enlighet med direktionens beslut i arbetsordningen närmare bestämmelser om den interna arbetsfördelningen och förvaltningens organisation i sjöfartsverket. Fartygssäkerhetsdirektören meddelar närmare bestämmelser om enhetens för fartygssäkerhet interna arbetsfördelning och förvaltningens organisation i enhetens arbetsordning.

Ikraftträdande

25 §

Denna förordning träder i kraft den 199 .

Genom denna förordning upphävs förordningen den 19 januari 1990 om sjöfartsverket (53/1990) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.